

W swojej skardze skarżący kwestionuje decyzję Europolu o przedłużeniu tej umowy tylko na 2 lata. Podnosi, że od chwili gdy podjął się wykonywania nowych obowiązków na podstawie nowej umowy o pracę, Europol powinien być uznać go nie za członka personelu, który otrzymał od władz swojego państwa pochodzenia specjalny urlop bezpłatny, lecz raczej za członka personelu, który nie ma już żadnych związków z tymi władzami. Takie rozróżnienie jest istotne, gdyż w pierwszym przypadku znajdowałby zastosowanie art. 6 tiret drugie regulaminu pracowniczego Europolu, umożliwiające przedłużenie umowy na okres 2 lat, podczas gdy w drugim przypadku znajdowałby zastosowanie tiret drugie tego przepisu, umożliwiające przedłużenie umowy na okres 4 lat.

Skarżący podnosi, że w 2002 r. zerwał wszelkie związki łączące go z początkowym pracodawcą w Zjednoczonym Królestwie i był przekonany, że ten ostatni w rezultacie dokonał zmian w rejestrze osobowym. Nawet jeśli okaże się, że władze brytyjskie nigdy nie wykreśliły go z tego rejestru, skarżący podnosi, że nie może w żadnym przypadku ponosić konsekwencji tego zaniedbania.

**Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2006 r. — Balázs Dániel Simon przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości i Komisji**

(Sprawa F-58/06)

(2006/C 190/65)

*Język postępowania: węgierski*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Balázs Dániel Simon (Bruksela, Belgia) (Przedstawiciel: György Magyar, avocat)

*Strona pozwana:* Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: Marc Schauss i Komisja Wspólnot Europejskich)

**Żądania strony skarżącej**

— uchylenie w całości decyzji organu powołującego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 lipca 2005 r. oddalającej wniosek skarżącej o przeniesienie, potwierdzającej ją decyzji z dnia 27 września 2005 r., decyzji z dnia 15 lutego 2006 r. oddalającej zażalenie skarżącej na obie te decyzje, a także decyzji organu powołującego Komisji z dnia 3 października 2005 r. o niepowołaniu skarżącej oraz decyzji

z dnia 16 lutego 2006 r. oddalającej zażalenie skarżącej na tę decyzję.

- zobowiązanie pozwanych do naprawienia szkody wyrządzonej skarżącej uchylonymi decyzjami
- obciążenie Trybunałowi Sprawiedliwości i Komisji kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Skarżąca, obecnie urzędnik Komisji, w następstwie konkursu EPSO/LA/12/03 rozpoczęła służbę w Trybunale Sprawiedliwości jako prawnik lingwista w kategorii A\*7. Po zgłoszeniu swojej kandydatury na wakujące stanowisko w Komisji, w maju 2005 r. złożyła wniosek o przeniesienie. Trybunał nie uwzględnił tego wniosku. Po opublikowaniu przez Komisję ogłoszenia o wakacie skarżąca ponownie zgłosiła swoją kandydaturę. Komisja wybrała kandydaturę skarżącej na to stanowisko, nie podjęła jednak niezbędnych kroków w celu uzyskania jej przeniesienia. Następnie, po zakończeniu przez skarżącą służby w Trybunale, Komisja zatrudniła ją, jako laureata konkursu EPSO/A/4/03, w kategorii A\*5 ze skutkiem od dnia 2 marca 2006 r.

Skarżąca domaga się uchylecia decyzji z dnia 21 lipca 2005 r., 27 września 2005 r., 3 października 2005 r. powołując się na brak uzasadnienia, oczywisty błąd w ocenie oraz nadużycie władzy. Na poparcie żądania uchylecia tych decyzji podnosi również naruszenie rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 723/2004 oraz zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i niedyskryminacji. Żądanie uchylecia decyzji Trybunału z dnia 15 lutego 2005 r. uzasadniane jest oczywistym błędem w ocenie.

**Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2006 r. — Andersson i in. przeciwko Komisji**

(Sprawa F-69/06)

(2006/C 190/66)

*Język postępowania: francuski*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Tommy Andersson (Bruksela, Belgia) i inni [Przedstawiciele: A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats]

*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich